ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—74 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

11 ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1962

ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5118

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΟΣΜΟΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἡ ἐπίθεσις Παπανδρέου ἔχει τὴν σταδιοδρομίαν της. Ἤρχισεν ὡς θορυβώδης ἔκλυσις προσωπικῆς πικρίας, ἡ ὁποία διέφυγε κάθε ἔλεγχον αὐτοκυριαρχίας· ἀδικαίωτον, βλέπετε, ἔμεινε καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ χρόνιον πάθος τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἔξαψις καὶ ὁ πανικὸς ὠργανώθησαν εἰς τὴν συνέχειάν των. Τὸ πεῖσμα—καὶ μάλιστα πεῖσμα ὑπερήλικος—ἀνελάμβανε πλέον τὴν ἡγεσίαν τῆς λεγομένης Ἑνώσεως Κέντρου. Ἀλλοίμονον, ἡ ἐξέλιξις ἔρχεται μὲ τὴν φυσιολογίαν τῶν τυπικῶν παρακολουθημάτων. Ὅταν αὐτό, ὅταν τὸ πεῖσμα ἀρχηγεύῃ, τὸ ἔγκλημα δὲν φαίνεται νὰ εἶναι μακράν. Καὶ φοβούμεθα, ὅτι ἐγγίζομεν αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνον σύνορον...

* * *

Εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, πέραν ὡρισμένων σημείων, ἡ ἀλλαγὴ πορείας συχνὰ ἀποβαίνει πρακτικῶς ἀδύνατος. Διότι, ὄχι ἡ παλινδρόμησις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῆ ἀνακοπὴ σημαίνει τάφον ἢ ἐξευτελισμόν. Αὐτὴν τὴν γραμμὴν τῆς δραματικῆς διακυβεύσεως, ὁ κ. Παπανδρέου πρὸ πολλοῦ ὑπερέβη. Καὶ ναὶ μὲν οὐδὲν πλέον κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ, ὥστε νὰ διστάζῃ πρὸ τῆς φαιδροποιήσεως. Φοβεῖται ὅμως τὸν πολιτικὸν θάνατον. Δὲν ἔχει τὴν γενναιότητα νὰ τὸν προτιμήσῃ ἀπὸ τὰς ταπεινωτικὰς συνεπείας κάποιας θλιβερᾶς ἀγκιστρώσεως, εἰς τὴν αὐταπάτην καὶ κάποιας ἀπεγνωσμένης πάλης διὰ τὴν ἐπιβίωσιν. Ἔτσι προχωρεῖ ἀκάθεκτος πρὸς τὴν κακοποιΐαν. Ποιός, ἄραγε, θὰ τὸν πείσῃ, ὅτι ὁ βεβαιότερος σύντροφος τοῦ «ἀγῶνος» θὰ εἶναι ὁ ἀφορισμὸς τοῦ Ἔθνους;

* * *

Ἡ συστηματοποιηθεῖσα ἐκστρατεία τοῦ ψεύδους ἤνοιξε τώρα τὸν δρόμον εἰς τὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς γαλήνης καὶ τῶν θεσμῶν. Εἰς αὐτὴν δὲν ὑπάρχουν συμπτωματικά, περιστασιακὰ καὶ τυχαῖα. Ὑπάρχουν μόνον ἐσκεμμένα καὶ σχεδιασμένα. Προλογίζει εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Παπανδρέου τὴν οἰκτρὰν τυμβωρυχίαν τοῦ δικασμοῦ. Προλογίζει τὴν ἀνάξεσιν συμφορῶν, ποὺ γενικῇ θελήσει ἀφέθησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας. Προλογίζει τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Θρόνου. Ὑπαινιγμοὶ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἀσυγκράτητοι ἀνευλάβειαι κατόπιν. Πλαγιοβολαί, κρούσεις καὶ ἔπειτα εὐθεῖα σκόπευσις. Καὶ ὑπὸ τὴν κακοήθη ὑπόκρουσιν τῆς «μόνον βασιλευομένης» Ἑλλάδος τὰ ἔντυπά του, καταληφθέντα δήθεν ὁμοιομόρφως ἀπὸ τὸν οἶστρον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀναγνωσματογραφίας, ἐξαπολύουν τὸν χυδαιότερον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ σπαραγμοῦ, λίβελλον κατὰ τοῦ Στέμματος. Τοιουτοτρόπως ἡ συγχορδία τῶν οὐτιδανῶν καθίσταται πλήρης. Ἀλλὰ πλήρης καὶ ἡ ἀποκάλυψις τῶν κακούργων σχεδίων. Πράγματι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἐνδεχομένως, μέχρι πρό τινος σκεπτικισταί, ἔχουν σήμερον ἀπόλυτον τὴν δυνατότητα τῆς ὁρατότητος. Δέν ἀμφιβάλλουν. Βλέπουν καθαρά, ὅτι αἰφνιδίως ἐσηκώθη ὁ βρυκόλαξ. Βλέπουν, ὅτι ὁ Ἅγιος γίνεται δήμιος τῆς γαλήνης των. Βλέπουν, ὅτι τὸ ἀναστηθὲν μῖσος εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὸν χορὸν τῶν κολασμένων. Βλέπουν, ὅτι ὁ πολιτικὸς δόλος τῶν χρεωκόπων βαδίζει ὡς μαινόμενος δυναμιτιστὴς κατὰ τῆς ἀσφαλείας, τῆς σταθερότητος, τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Καὶ ἵστανται ὠργισμένοι ἐνώπιον τοῦ καταλυτικοῦ ἐρωτηματικοῦ: Διατί; Διατὶ ἡ ἀπειλή; Καὶ ποῖοι, ἐπὶ τέλους, αὐτοί, ποῦ τὴν τολμοῦν;

* * *

Ἀπίθανος κοσμοναύτης τοῦ παραλογισμοῦ, περιφερόμενος ἰσοβίως εἰς τροχιὰν ἀσυνεπειῶν, ἔχει τώρα ὁ κ. Παπανδρέου τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν συγκρίσεων καὶ τὴν μεγαλομανίαν τῶν παραλογισμῶν. Ὁμιλεῖ περὶ δικασμοῦ. Φαντάζεται ὅμως δυνατὴν —ἀντικειμενικῶς καὶ ὑποκειμενικῶς— τὴν ἐπανάληψιν; Φαντάζεται ἐν πρώτοις ἑαυτὸν ἰσοῦψῆ πρὸς τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος πολὺ ἀργὰ ἐπείσθη νὰ τὸν ἀποσύρῃ ἀπὸ τὴν εἰδυλλιακὴν θέσιν τοῦ Νομάρχου Λέσβου καὶ νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς ὑπουργεῖον; Φαντάζεται ὅτι διαθέτει ἴσον κῦρος καὶ ὁμοίαν δύναμιν; Φαντάζεται, ὅτι αἱ ἀναλογίαι συμπράττουν καὶ τώρα ὑπὲρ αὐτοῦ, μὲ τὴν ἰδίαν, ὡς τότε, παρασύρουσαν ὁρμητικότητα; Τὸ ὑποπτευόμεθα διὰ τὸν κ. Παπανδρέου, μὲ ὅλην τὴν διάθεσιν ἐπιεικείας, ποὺ ἀριμόζει διὰ τοὺς ἀναξοπαθοῦντας. Ὅμως, εὐτυχῶς διὰ τὸ Ἔθνος, ἐντελῶς διάφορα εἶναι τὰ πράγματα. Καὶ συμβαίνει οὔτε ὁ κ. Παπανδρέου νὰ εἶναι Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Οὔτε ἡ μισὴ Ἑλλὰς νὰ εἶναι μαζύ του, ὅπως τότε. Οὔτε, ἀκόμη, κομματικὴν αὐτοτέλειαν νὰ ἔχῃ ὁ Γκλὲν —ἢ μάλλον ὁ Γκαγκάριν— τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὅσονδήποτε δὲ καὶ ἂν ὁ ἴδιος ἔχῃ ἀποφύγῃ, ἐπιμελῶς, μέχρι τοῦδε, τὴν διαλογικὴν συνάντησιν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν, γεγονὸς πάντως ἀναμφισβήτητον καὶ ἀμετάθετον παραμένει, ὅτι χωρὶς τὴν ἐκλογικὴν ἐπικουρίαν τοῦ κ. Μαρκεζίνη ζήτημα εἶναι ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κέντρου θὰ ἐπετύγχανε τὸ 15%.

Μὲ αὐτὰ λοιπὸν τὰ δεδομένα καὶ προσθέτως μὲ τὴν διαρροὴν καὶ τὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ αὐτῶν ποὺ τὸν ἐνεπιστεύθησαν, ὕστερα ἀπὸ τὴν κραιπάλην τῶν ὕβρεων, τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν μωριῶν, θὰ προκαλέσῃ δικασμὸν ὁ κ. Παπανδρέου; Μὲ αὐτὰ θὰ ἀνατινάξῃ τὴν γαλήνην; Θὰ διαρρήξῃ τὴν ψυχικὴν συνοχὴν τοῦ Ἔθνους; Καὶ θὰ σταθῇ ἀντιμέτωπος τοῦ συνετοῦ, συνταγματικοῦ μέχρι σπουδαστηριακῆς σχολαστικότητος καὶ λαοφιλοῦς μέχρι λατρείας Βασιλέως μας; Μὲ αὐτὰ θὰ πολεμήσῃ τὴν νόμιμον, δημοκρατικὴν καὶ ἐπιτυχοῦσαν Κυβέρνησιν; Μὲ αὐτά; Ἐπειδή, δηλαδή, ἐγκαίρως τὸν ἔχει ἐπισημάνει ὡς πολιτικῶς ἀναξιόπιστον καὶ ἐπικίνδυνον καὶ δὲν τοῦ δίδει ἄδειαν πρωθυπουργίας ὁ Λαός;

* * *

Ὁπωσδήποτε ἡ πραγματικότης προβάλλεται μὲ ἀπόλυτον ἐνάργειαν. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Ἔθνους. Καὶ τοῦ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ ἡνωμένον καὶ ἡνωμένον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὐημερίαν του. Τοῦ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα νὰ αἰσθάνεται ἀσφαλές. Τοῦ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ ἄλλην γνώμην ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς του. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν βλάσφημον ἐπιδίωξιν νομίζει ὅτι θὰ ἐκβιάσῃ τὸν Θρόνον. Κατῆλθεν ἤδη εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Καὶ ἑτοιμάζεται νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ φωλεὰς ἀναρχισμοῦ. Ἂς προσέξῃ ὅμως. Διότι εἰς τὸ πεζοδρόμιον δὲν κυκλοφοροῦν ἀφελεῖς καὶ ἔξαλλοι, ὅπως προφανῶς ὑποθέτει. Κυκλοφοροῦν ἔντιμοι καὶ σοβαροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ προστατεύουν τὴν ἐθνικήν των ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἀκόμη καὶ διὰ τῆς ὀργῆς των.

ΚΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ

ΕΙΣ ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΠΕΡΙΗΛΘΕΝ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Η ΑΡΧΟΜΑΝΙΑ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΤΟΝ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΧΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΑΚΡΟΒΑΤΙΣΜΟΥΣ

Η Ε. Κ. ΑΝΑΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΚΛΗΦΘΗ ΩΣ... ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ

ΑΘΗΝΑΙ. 10. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσε χθὲς ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἀπολογούμενος ἐβεβαίωσεν ἀπολύτως τὰ ἤδη καταγγελθέντα περὶ πολιτικῆς του ἀσταθείας, παρετήρουν ὅτι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμουν οἱ 10 ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν ΕΡΕ καὶ προέρχονται ἐκ τῶν τάξεων τῶν Φιλελευθέρων, εἶναι νὰ σταματήσουν τὸν περαιτέρω διάλογόν των μετὰ τοῦ κ. Παπανδρέου, διότι ὁ τελευταῖος ὄντως περιέπεσεν εἰς ἀθλιβερὸν ἀδιέξοδον.

Ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν ἀπάντησίν του ἐτόνισεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ ζωή του ὑπῆρξεν ἕνας ἀγὼν διὰ τὴν δημοκρατίαν. Πράγματι, ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὁ ἀγὼν αὐτὸς τοῦ κ. Παπανδρέου οὐδέποτε ἦτο ἀγὼν ἰδεολογικός. Ἀρχομανὴς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας, ἠγωνίσθη διὰ τὴν δημοκρατίαν μὲ κύριον σκοπὸν τὴν ἐπικράτησίν του καὶ τὴν ἄνοδόν του εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσέθετον ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἤρχισε τὸ πολιτικόν του στάδιον ἀκολουθοῦν βῆμα πρὸς βῆμα τὸν ἀείμνηστον Νικόλαον Πλαστήραν καὶ φυσικὸν εἶναι δημοκράται τῆς ποιότητος τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Πλαστήρα νὰ μὴ συγκεντρώνουν ἀκτινοβολίαν τοιαύτην, ὥστε νὰ πείθουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τοῦ ἀγαθοῦ τῶν προθέσεών των.

Ὁ κ. Παπανδρέου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχει μακρὰν ἱστορίαν ἀσταθείας καὶ τὰ τελευταῖα ἔτη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ὅπως διασκεδάσῃ τὸ γεγονὸς τοῦτο.

Πρὸ ἡμερῶν, εἰς τὴν Βουλὴν ἐξέθεσαν ἐν πλάτει τὴν σταδιοδρομίαν του.

Σήμερον, ἀπολογούμενος εἰς ὅσα καταγγέλλουν οἱ 10, ἐπαναλαμβάνεται εἰς βιογραφικάς του σημειώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιοῦν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει καταστῇ συνείδησις εἰς ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι δηλαδὴ ὁ κ. Παπανδρέου ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας μέχρι σήμερον εἰς τὰς ἰδεολογικάς του πεποιθήσεις οὐδέποτε ὑπῆρξε σταθερός.

Ἤδη πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἡ Ἕνωσις Κέντρου προετοιμάζει τὴν νέαν ἐξόρησίν της διὰ νὰ καταγγείλῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰς δῆθεν διαιστότητας, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ἤδη ἀπὸ 4μήνου ὁ κ. Παπανδρέου.

Εἰς τὴν Κρήτην ἔχει ἐκστρατεύσει μετὰ ἐπιτελῶν του ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος καταβάλλει προσπάθειαν διὰ νὰ μεταφέρῃ τὴν μάχην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καὶ ἐκτὸς τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἡ κάθοδος τῶν βουλευτῶν τοῦ Κέντρου καὶ κομματικῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς χώρας εἰς τὴν μεγαλόνησον, καθὼς καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Κρήτην, μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς συγκεντρώσεως, ὑπογραμμίζουν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Ἡρακλείου τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς. Ἡ ἡγεσία τοῦ Κέντρου θὰ ἐπιδιωξῃ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συγκέντρωσιν ὡς ἀποδεικνύουσαν τὴν συμ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην σελίδα

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΩΝ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ 10ΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 10. Τὴν πρωΐαν τῆς μεθαύριον Δευτέρας οἱ Βασιλεῖς μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῶν πριγκιπισσῶν ἀναχωροῦν διὰ 10ήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας αὐτῆς, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος θὰ ἐπιθεωρήσουν στρατιωτικὰς μονάδας, φθάνοντες μέχρι τῶν ἀκραίων φυλακίων, ἡ βασίλισσα στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ μετὰ τῶν πριγκιπισσῶν εὐαγῆ βασιλικὰ ἱδρύματα.

ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ

ΘΑ ΑΝΙΧΝΕΥΗ ΤΗΝ ΔΟΜΗΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ νέου ραδιοτηλεσκοπίου, τὸ ὁποῖον θὰ κατασκευασθῇ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ, θὰ εἶναι ἡ ἐντατικὴ μελέτη τῆς δομῆς Σύμπαντος. Τὸ ραδιοτηλεσκόπιον, τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου ἔχει γίνει ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Μάρτιν Ράϋλ, θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τρία κάτοπτρα τῶν 20 μ. περιστρεφόμενα εἰς ἀντίθετον ἀπὸ τῆς Γῆς κατεύθυνσιν, οὕτως ὥστε νὰ παρατηροῦν σταθερῶς ἕνα εἰδικὸν σημεῖον εἰς τὸν οὐρανόν.

Τὰ δύο ἔχουν σταθερὰν βάσιν, τὸ δὲ τρίτον θὰ κινῆται ἐπὶ σιδηροτροχιᾶς μήκους ἡμίσεος μιλλίου. Ὁ ἠλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ θὰ συνδυάζῃ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν συλλαμβανομένων σημάτων καὶ θὰ δίδῃ ἀποτελέσματα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥΣ

ΛΙΑΝ ΑΓΑΘΗ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η 9Η ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΩΡΙΣΘΗ ΩΣ ΗΜΕΡΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 10. Ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κόσμον, τὰ ἐξαγγελθέντα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως μέτρα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ ἀποκτήσεως συναγωνιστικότητος ἐν ὄψει τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Τὰ ἐξαγγελθέντα χθὲς ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ οἰκονομικὰ μέτρα, τοποθετοῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν ἀπαραίτητοι κατόπιν τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

Εἰς γενικὰς γραμμὰς τὰ νέα μέτρα μαρτυροῦν θεωρητικὴν ἐπιστροφὴν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλελευθέρας Οἰκονομίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 10. Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεκυρώθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θεοτόκη, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῶν ἐγγραφῶν τοῦ νέου ἐσωτερικοῦ δανείου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 990 ἑκατομμυρίων, ὁρίζεται ἡ 9η Ἀπριλίου καὶ λῆξις ἡ 16η τοῦ ἰδίου μηνός.

Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρίζονται αἱ τράπεζαι καὶ οἱ ὀργανισμοί, μέσω τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ διάθεσις τῶν ὁμολογιῶν δανείου.

Ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι αἱ τράπεζαι καὶ οἱ ὀργανισμοὶ θὰ δεχθοῦν προεγγραφὰς πρὸ τῆς 9ης Ἀπριλίου πρὸς ἐξασφάλισιν προτεραιότητος τῶν ἀγορῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, δι' ἐγκυκλίου του τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν ἐσωτερικοῦ δανείου τοῦ 1954 παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ 1963.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ,,

ΑΘΗΝΑΙ, 10. Ζωηρὰν ἐντύπωσιν προεκάλεσε μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν κύκλων τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἀνεπίσημος, ἀλλὰ καατηγορηματικὴ ἀποκήρυξις ἐκ μέρους τῆς Σόφιας, τῆς ὑπάξεως Μακεδονικοῦ ζητήματος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Σόφιας ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν γιουγκοσλαβικὴν πολιτικὴν καὶ συντάσσεται πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις. Ἡ τοποθέτησις αὕτη τῆς Σόφιας θὰ ἠδύνατο νὰ ὀφείλεται εἰς σοβαρὰν ἀντίθεσιν τῆς βουλγαρικῆς πρὸς τὴν γιουγκοσλαβικὴν βαλκανικὴν πολιτικὴν καὶ εἰς ἐνδομύχους φόβους διὰ τὰς συνεπείας ὅσον ἀφορᾶ τὴν βουλγαρικὴν Μακεδονίαν.

Ἐπίσης θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελῇ προσπάθειαν ἐξευμενισμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ πλαίσια τῆς καταβαλλομένης τελευταίως γενικωτέρας προσπαθείας προσεγγίσεως τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἀποκήρυξις τῆς ὑπάρξεως Μακεδονικοῦ ζητήματος ἐγένετο πρὸς ἀπεσταλμένον πρωϊνῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν συνερχομένην σήμερον ἐν Σόφια Βαλκανικὴν διάσκεψιν, ἐκ μάρους Βουλγάρου ἐπισήμου, ὁ ὁποῖος προσέθεσεν τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὴν Βουλγαρίαν δὲν ὑφίσταται Μακεδονικὸν ζήτημα καὶ ἀνέφερε χαρακτηριστικῶς, ὅτι καὶ ὁ ὅρος Βουλγαρικὴ Μακεδονία δὲν ὑπαρχει πλέον ἐπισήμως. Ἀντ' αὐτοῦ, οἱ Βούλγαροι ἀποκαλοῦν Βουλγαρικὴν Μακεδονίαν «τὴν περιοχὴν Μπλάγκοεγκράντ», χαρακτηρίζοντες τοὺς κατοίκους της Βουλγάρους. Ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλγαρία ἐξεμεταλλεύετο τὸ Μακεδονικόν, διὰ νὰ ἁρπάζῃ τὴν Μακεδονίαν, ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ Βουλγαρία εἶναι σήμερον ἑνιαῖον κράτος καὶ οἱ ἄλλοτε ἀποκαλούμενοι Μακεδόνες, εἶναι τώρα «Βούλγαροι».

Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχουν πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν «πειραματικῶν μέτρων» πρὸς βελτίωσιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Σοβ. Ἑνώσεως, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ καὶ ἀναπροσανατολισμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΑΠΟΚΡΗΑ

Ἡ ἀποκρηὰ εἶναι ἕνας σταθμὸς χαρᾶς γιὰ τὴ ζωή. Εἶναι μιὰ ἀνάπαυλα καὶ ἕνα λασκάρισμα ἀπὸ τὸ καθημερινὸ καὶ τὸ ἀνάλλαχτο. Κάθε ἕνας ἀναζητάει μέσα σ' αὐτὸ τὸ λαγαρὸ θόρυβο κάποια ἀλλαγή. Θέλει νὰ βρῇ τὴν ἀντίδραση, ἀναζητεῖ τὴ συγκίνηση γιὰ νὰ φύγη ἀπὸ τὸ βάρος τῆς συνήθειας, ἀπὸ τὴν καθημερινὴ κούραση, ποὺ τὸν θλίβει καὶ περισσότερο γιὰ νὰ σβήση τὴν ἀπαίσια σφραγῖδα ἑνὸς αὔριο, ποὺ ἔρχεται ἄγνωστο καὶ ἐρωτηματικό.

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ συγχωρᾶ με τὰ πυρωμένα μάγουλα τῶν δύο, ποὺ μπλέχτηκαν μέσα στοῦ χοροῦ τὸ κῦμα. Νὰ παραβλέπουμε τὸ στόματα, ποὺ ἀναζητᾶνε τὴ δροσιὰ πάνω στὰ φριγανισμένα χείλη τους. Καὶ εἶναι ἀνείπωτη ἡ χαρά, ποὺ φέρνει ἡ προσωπίδα, γιατὶ μπορεῖ καὶ ζωντανεύει τὴν αἰώνια ἀλήθεια τοῦ ἔρωτα. Κι' αὐτὴ ἡ συγκίνηση, ποὺ μπλέκεται στὸ ἡμίφως καὶ χάνεται μέσα στὰ σβησμένα μάτια, εἶναι τὸ ἄκατάλυτο μυστήριο, ποὺ ἀποζητάει ἡ νεότητα ἔξω ἀπὸ νόμους, μὲ τὴν ἀνιστόρητη μόνον ἱερότητά της.

Καὶ εἶναι κάτι δυνατὸ κι' αὐτὸ γιὰ τὴ ζωή, ποὺ μὲ μιᾶς αὔριο γίνεται ἀνάμνηση καὶ χίμαιρα! Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο ἀνοίγεται στοὺς νέους τὸ χλοϊσμένο αὐτὸ μονοπάτι τῆς ἐλευθερίας. Κι' αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀντηχοῦν στ' αὐτιά μου δυὸ φωνὲς ἀπὸ δυὸ ἀνθρώπους, ποὺ μίλησαν μὲ τὴν πνοή τους ὁ ἕνας στ' αὐτὶ τοῦ ἄλλου. Κάθουνται δίπλα μου καὶ εἶναι ἀγκαλιασμένοι... Κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα ἀκτινοβολοῦν τὰ μάτια ἐκείνης, ποὺ ἡ καρδιά της φτερουγίζει στὸ ὄνειρο. Ἡ ἐπιθυμία της εἶναι ποτισμένη μὲ ροδόσταγμα,.. Αὐτὸς τῆς λέει: «Θὰ σὲ ἰδῶ αὔριο;». Κι' αὐτὴ τοῦ ἀπαντᾶ: «Μ' ἀγαπᾶς;». Αὐτὴ εἶναι ἡ γυναίκα, ποὺ ἔχει μιὰ μόνη ἐπιθυμία, νὰ γίνη ἡ στιγμὴ αὐτὴ δύναμη ἀκατανίκητη, νὰ γίνη ἄπειρο, νὰ γίνη ἀγάπη μέσα σ' ὅλη τὴς ἔκταση καὶ τὴ μεγαλοπρέπεια.

Ἡ συγκίνηση ἐκείνης βγαίνει ἀπὸ μιὰ ἐξιδανικευμένη σκέψη. ἐρνει τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ πίσω, γιὰ ν' ἀποφύγη τὴ βιασύνη τοῦ νέου, ποὺ θέλει νὰ τὴν φιλήση. Λάμπει ἡ ξανθὴ ἀντιφεγγιὰ τῶν ματιῶν της, ποὺ ἄτακτη ξεπετάγεται ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ καὶ ἀκτινοβολεῖ τὸ χαμόγελό της μὲ κάποια λαχτάρα. Εἶναι δυὸ νέες ὑπάρξεις, ποὺ ἡ κάθε μία ψάχνει μὲ τὸ δικό της τρόπο νὰ βρῇ τὴν ἀλήθεια.

«Λοιπὸν θἀρθῆς αὔριο»; ξαναλέει ἐκεῖνος. Καὶ ἡ ἐρώτηση παίρνει μεγάλη ἐπισημότητα, γιατὶ ἐκείνη ἀμέσως τοῦ ἀπαντᾶ: «Ποῦ»; Καὶ ἀπὸ τὴν ἁπλῆ προτίμηση τῆς στιγμῆς, φθάνουν τώρα στὸ ὀνειροπόλημα, γιατὶ ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἀπέσπασε τὴν συγκατάθεσή της, ἄρχισε μὲ λόγια μπερδεμένα μέσα στὸ λίκνισμα τῆς μουσικῆς, ποὺ τοὺς παρασύρει ὡς τὴν πίστα.

Ξαναγυρίζουν πιὸ σφιγμένοι μετὰ τὸ χορό. Σκέφτονται τὸ αὔριο, ποὺ ἀκτινοβολεῖ μπρὸς τους ἀπὸ ἥλιο κι' ὅσο μιλοῦν γι' αὐτό, τόσο σμίγουν τὰ κεφάλια τους καὶ τόσο χαμηλώνει ἡ φωνή τους. Ἔχουν πυρετὸ καὶ μέσα στὴν ταραχή τους νοιώθουν τὴ χαρὰ νὰ κρατ